

Тукъ се вижда сжщо и ограниченото положение на вдовицата въ носийно отношение: обличана просто и скромно, безъ накити (има *върхели, алхали, антисими и т. н.*).

Сжщо скромни сж били и салтамаркитѣ на вече омжженитѣ жени, прекарвали булчия животъ.

По-богатитѣ мжже около 1830 г. носили *дълги антерии отъ кутния* (пъстъръ коприненъ платъ отъ разенъ цвѣтъ), до краката. Върху антерията — сжщо *салтамарка*, дълга до кръста, а върху салтамарката — *джубе* отъ разни дължини. На главитѣ си носили кжжловидна шапка (гугла отъ мукава) висока около $\frac{1}{2}$ аршинъ, обвита долу около челото съ малтъкъ черенъ коприненъ поясъ — *шерифъ*. Преди това носѣли *калпаци*, нѣкои отъ които се наричали *къръмски* (отъ Кримъ?), отъ сива, кждрява кожа.¹⁾

Фесовете въ Сливенъ, малки, плоски за женитѣ, а обикновени, турски за мжжетѣ се появили въ Сливенъ между 1835 — 1840 г. Пръвъ турилъ фесъ отъ града Сливенеца Никола Х. Бойкинъ (живѣялъ до кладенеца на фърчиловата воденица), по който случай му „извадили пѣсенъ“ въ града, за да се помни отъ поколѣнието съ името „Никола Феслията“. Именно по това време е и края на богатия калпакчилъкъ въ Сливенъ. (Какъ се наричалъ калпака у старитѣ българи, какъвто действително сж носили, ако не и напълно отъ сжщия съставъ — не се знае. Въ старобълг. писменостъ срѣща се изрази *клжбукъ* за шапка. Въ Сливенъ казватъ за дѣждъ: вали на клжбуци“ (мехурчета). Славянското име на калпака ще е *постъ*, отъ гл. поставямъ. Сливенци закачатъ окаянитѣ селени съ изрази: свали си *поста* бре“ (свали си калпака!).

Беднитѣ граждани — народа — най-консервативни въ нията, сж носили дрехи отъ *аба* — абяни платове. Върхна реха — абичка и *потури*, опасани съ *поясъ*. Цвѣтътъ и тъкнътъ на пояситѣ зависѣли отъ общественото положение на мжжа: *коприненъ* или *тефтиченъ* или просто отъ вълна — *алень*.

Тукъ трѣбва да отбележимъ нѣщо особно: До около 1834 г. абенитѣ платове въ Сливенъ били съ ясно *бѣлъ* цвѣтъ. Следъ това, почнали да носятъ *сиви аби* (наречени деветюрлиени, отъ цвѣта на камилския косъмъ), морави, черни и т. н.¹⁾

¹⁾ Проститѣ турци, преди въвеждането на фесоветѣ въ Сливенъ носѣли шалове овити около главата имъ, а длжностнитѣ лица и войницитѣ — калпаци, много високи, наречени *зюмрета*.

Шалвари носили по заможнитѣ и то сукнени, съ дълги крачули съ голѣми, широки дѣна. Тѣ сж били обикновено отъ тънка синя *аба*.

Дългитѣ антерии, сжщо на по заможнитѣ, били съ дълги, широки *ржави* и имали разни цвѣтове — аладжани, *хинтиплиш* и т. н. Хинтиплишенитѣ антерии били отъ коприненъ платъ останалитѣ, — отъ памученъ или вълненъ.